

[Birgitte Husmark]

Men i øvrigt mener jeg stadig væk, at det helt enkle er – på trods af det, som Venstres ordfører siger om, at medicinalfirmaerne bør beskyttes og have det godt – at det er de syge mennesker, der bør beskyttes og have det godt. De betaler ret meget for deres medicin, og det ville kunne klares ikke bureaukratisk, men ved, at man fra det offentlige side fastsatte en medicinpris, som man forhandlede over for medicinalfirmaerne i overensstemmelse med det, der er prisen i de lande, vi normalt sammenligner os med. Når man tager Norge og Sverige først og fremmest, vil prisen blive væsentlig lavere, end den er i dag. Det er i hvert fald en forholdsvis enkel metode, når man sammenligner med alle de krumspring, der i øjeblikket bliver lavet for at finde ud af, om medicin er generisk identisk eller ikke er generisk identisk, om medicin skal have tilskud eller ikke skal have tilskud, hvad der er den pris, man skal beregne tilskuddet efter, osv., og om det skal ændres en gang om året, eller hvor hyppigt det nu skal ændres. Det bliver altså desværre lidt for spændende at følge.

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg tror, jeg er enig med SF's ordfører i, at der er mange spørgsmål i dette forslag, der skal belyses først. Når man ændrer tilskudssystemet, er det nødvendigt at sikre, at der ikke opstår utryghed og usikkerhed blandt forbrugerne.

Forslaget giver anledning til at overveje, om omlægninger af tilskudssystemet kan gennemføres på en mere hensigtsmæssig måde. Der er ingen tvivl om, at såfremt forslaget gennemføres i sin foreliggende form, vil der opstå et betydeligt pres på apotekerne og på de praktiserende læger, når forbrugerne ved kassen på apoteket opdager, at den medicin, de plejer at bruge, er blevet væsentlig dyrere.

Hvis det nu kun er de billige kopipræparater, der ikke har nogen forsknings- og udviklingsomkostninger, er der ingen tvivl om, at forslaget vil trække tæppet væk under den del af medicinindustrien, der bidrager med forskning.

Som sagt er der en del spørgsmål, som også Fremskridtspartiet gerne vil have afklaret i udvalget, inden vi tager endelig stilling.

Lis Noer Holmberg (CD):

Da vi her i Folketinget vedtog 800-kronersreglen på medicinområdet, blev det ikke ligefrem en succes, og da der næppe er nogen herinde, der ikke har bemærket den eksplosive udgiftsstigning på medicinområdet, må vi nok erkende nødvendigheden af en omlægning på området.

Når CD har været betænkelig ved bl.a. kronetilskud, som vi her drøfter, var det i høj grad, fordi vi var bange for, at de mennesker, der ikke kunne tåle eller af den ene eller anden grund ikke kunne bruge synonympræparaterne, der jo er billigst, ville blive straffet med en alt for høj medicinudgift. Vi mener, at ud fra lovforslaget er den risiko ikke til stede, idet en læge ved henvendelse til Sundhedsstyrelsen kan hjælpe patienten til at opnå det nødvendige tilskud. At Sundhedsstyrelsen kan afgøre en sådan henvendelse inden for 14 dage, må nok siges at være tilfredsstillende og en ordning, som alle kan leve med.

Men vi har også en anden betænkelighed. Nu var hr. Torben Lund inde på det med pris-kontrol, og vi har hele tiden haft betænkelighed med hensyn til medicinalindustrien. Vi har ikke ønsket at genere medicinalindustriens muligheder for forskning.

Der kunne siges meget om dette forslag, og jeg kan forstå, at der er kommet mange ting frem allerede, som vi må drøfte i udvalget. Vi finder det i hvert fald betryggende, at Sundhedsstyrelsen efter et år vil foretage en evaluering af ordningen, og så må vi se, hvordan ordningen fungerer både økonomisk og over for patienterne, brugerne.

Da lovforslaget er en udløber af finanslovsforliget, som CD er part i, må vi selvfølgelig gå positivt ind i udvalgsarbejdet om det, men jeg er helt enig med fru Mimi Stilling – sikke noget vrøvl – fru Inger Stilling Pedersen, når hun siger, at det går hurtigt, det går for stærkt, det er os ordførere, der får det serveret, og så skal vi i udvalgene pludselig stå med en hel masse, som er aftalt i et finanslovsforlig, og der kan virkelig opstå problemer for os hen ad vejen, så vi bliver nødt til at kigge grundigt på disse ting under udvalgsarbejdet for at være sikre på, at det, vi laver, er noget, der kan fungere.

Formanden:

Ja, når det er ordføreren selv, der siger vrøvl, så giver det mig ingen problemer med forretningsordenen.